

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-6Csp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119459186
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:6119459186.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanej A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., štátna občianka SR, zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, o zaplatenie 7 344,23 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s.) sa návrhom na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz na zaplatenie sumy 7 344,23 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 7.5.2018 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku vo výške 7 300 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných mesačných splátkach. Splatnosť prvej splátky bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá na 25.6.2018. Splátka bola splatná vždy 25. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Podľa Úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu, že žalobca upozornil žalovanú na jej omeškanie so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22.7.2019 a požiadal žalovanú o okamžité splatenie celého zostatku

SK-6Csp/11/2020

-2-

úveru vo výške 7 344,23 eura, ktorý pozostáva z nesplatenej istiny úveru vo výške 6 928,64 eura, nezaplatených úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 353,31 eura a nezaplatených poplatkov vo výške 62,28 eura. Žalobca si zároveň uplatňoval zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p. a., a to iba zo sumy nesplatenej istiny úveru (6 928,64 eura). Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Prehľad splátok do vyhlásenia predčasnej splatnosti vyplýva z aktuálneho stavu úveru z bankového informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Žalovaná istina tak predstavuje sumu 7 344,23 eura (6 928,64

eura nesplatená istina + 353,31 eura nesplatené úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti + 62,28 eura nesplatené poplatky). Uvedené zahrnutie položiek nesplatených úrokov a poplatkov do časti formulára „istina“ žalobca realizuje v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre uvedenie týchto vyčíslených nárokov.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol v spore platobným rozkazom zo dňa 10.1.2020 sp. zn. 35Up/1897/2019.

3. Vzhľadom k tomu, že žalovaná podala proti predmetnému platobnému rozkazu odpor a právny predchodca žalobcu navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, v súlade s § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. sa platobný rozkaz zrušil a v konaní pokračuje tunajší súd.

4. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že záväzok titulom ktorého ju žaluje žalobca vznikol z úverovej spotrebiteľskej a formulárovej zmluvy, ktorú vopred pripravil a jednostranne nadiktoval v nej jednotlivé ustanovenia výlučne právny predchodca žalobcu a žalovaná ako dlžníčka do predmetnej zmluvy fakticky nemohla uviesť nič, čo by vychádzalo z osobitne vyjednaných podmienok. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7.5.2018 (ďalej len „Zmluva“) uzatvorená medzi žalovanou a žalobcom je zmluvou, ktorá priamo spadá do právneho režimu zákona č. 129/2010 Z. z., čo potvrdzuje aj ustanovenie § 52 zákona č. 40/1964 Zb., a teda na Zmluvu je potrebné nahliadať ako na spotrebiteľskú, a tak ju aj posudzovať, teda podľa noriem občianskeho práva. Podľa odôvodnenia rozsudku NS SR sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.4.2015 by mal tiež zohľadniť § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Podľa uznesenia ÚS SR zo dňa 19.6.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013-10, prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv dodávateľa. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 Co/ 130/2011 zo dňa 6.3.2012, z formy a obsahu zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal navrhovateľ už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporcov, pričom odporcovia obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v SK-6Csp/11/2020

-3-

znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských

úveroch. Na základe predmetnej zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 7 300 eur s tým, že žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v 96 mesačných splátkach vo výške po 130,23 eura (1. až 95. splátka) mesačne a 96. splátku vo výške 129,99 eura. Žalobca v Zmluve uviedol, že RPMN je vo výške 15,70 % p. a. (správne má byť uvedené podľa názoru žalovanej 15,87 % p. a.) s tým, že celkovú čiastku, ktorú má žalovaná zaplatiť je suma 12 501,84 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaná mala údajne porušiť platobnú disciplínu, jej mal žalobca listom oznámiť, že k 22.7.2019 sa úver titulom predmetnej zmluvy stáva predčasne splatným. Zmluva zrejme z dôvodu, aby jej žalovaná nemohla dostatočne porozumieť, má pomerne mátauce ustanovenia. Konkrétne ide o to, že splátka je vyjadrená zložito, namiesto toho, aby žalobca uviedol, že výška mesačnej splátky je 121,4675 eura (bez poistenia), resp. 130,2275 eura (s poistením), výšku splátky delí na 1. až 95. a následne na 96. splátku, čo podľa názoru žalovanej nie je presné uvedenie výšky splátky, tak ako ju má na zreteli zákon č. 129/2010 Z. z. Žalovaná ďalej uviedla, že okrem iného zo zmluvy nevyplývajú všetky predpoklady, resp. akými údajmi sa žalobca riadil pri výpočte RPMN, ani zo zmluvy nevyplývajú

celkové náklady spojené s úverom. Žalovaná má za to, že úver poskytnutý zmluvou je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, tie ktoré obsahuje sú v rozpore s právom, a preto je úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si voči žalovanej účtoval rozličné poplatky, vzišlé z neprijateľných zmluvných podmienok a preto žiada, aby ich súd započítal na istinu úveru. Žalovaná tiež namietala aktívnu legitimáciu žalobcu na podanie, resp. zotrvanie v pozícii žalobcu vo veci, nakoľko má za to, že nedošlo k správne mu zosplatneniu pohľadávky vzišlej zo zmluvy. Poskytnutý úver bol poistený, pričom žalovaná prestala splácať úver z dôvodu, že prišla o prácu, keď jej zamestnávateľ hromadne prepúšťal zamestnancov. Podľa názoru žalovanej si žalobca v prvom rade má a mal uplatniť svoje nároky voči poisťovni, ktorá jej daný úver poistila. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom od 1.5.2018 do 24.5.2018, t. j. v čase uzatvorenia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Z dôvodu právnej istoty, namieta žalovaná premlčanie jednotlivých splátok, ako aj celého dlhu. Taktiež zmluvný úrok, ktorý si žalobca voči nej účtoval je neprimerane vysoký. V prípade, že by súd neuznal to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, žiada súd, aby tento zmluvný úrok podstatným spôsobom moderoval smerom nadol, nakoľko jeho súčasná výška je podľa žalovanej úžernícka. V zmysle rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/587/2015, v tomto kontexte treba posudzovať aj akceptovateľnosť spracovateľského poplatku, ktorý si veriteľ v predmetnom zmluvnom vzťahu nárokuje. Rovnako poplatok za upomienku v paušálnej výške nie je možné považovať za akceptovateľnú prax. Aj v tomto prípade ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 53 ods. 10, § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, spočívajúcu v neprimerane vysokej sankcii, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi veriteľa. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012 neprijateľnou zmluvnou podmienkou je

SK-6Csp/11/2020

-4-

podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). V tomto zmysle za neprijateľné súdy posúdili napríklad paušálne náklady s uplatnením pohľadávky, zmluvné sankcie, úroky z omeškania a cenu odplaty za poskytnutie úveru. Odvolací súd za neprijateľnú podmienku určil aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré veriteľovi umožňovalo inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. Podľa rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 1C/286/2012 zo dňa 20.8.2013 súd v rámci skúmania podmienok uzavretej spotrebiteľskej zmluvy podrobil súdnej kontrole dohodnutú podmienku platenia poplatku za správu úveru. Žalovaná spochybňuje taktiež žalobcom uplatňovanú istinu, nakoľko žalobca túto vyčíslil tak, že do nej začítal všetky plnenia účtované žalobcom vrátane tých, ktoré vzišli z neprijateľných obchodných podmienok, úžernického úroku, úrokov z omeškania, sankcií a pod. Žalovaná má za to, že na úver titulom zmluvy zaplatila viac ako uvádza žalobca. Žalovaná je toho názoru, že žalobca si odpočítal z uhradenej sumy nie len úroky, ale aj nároky vzišlé s ním protizákonne účtovaných poplatkov, a teda mohla mu vyjsť suma, ktorú uviedol v žalobe, s ktorou však žalovaná kategoricky nesúhlasí. Žalovaná žiadala, aby všetky ňou poukázané plnenia boli započítané na istinu úveru. Podľa rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 6C/444/2013 zo dňa 28.2.2014 dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu, t. j. splátok a od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Žalobca hrubým spôsobom zanedbal svoju povinnosť vynaložiť odbornú starostlivosť na účel posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver. V čase rozhodnom mala aj iné úvery, ktoré splácala a v čase rozhodnom bola zamestnaná, mala minimálnu mzdu, pričom jej manžel je dlhodobo invalidný dôchodca s minimálnym príjmom. Nikto sa jej nepýtal, či má aj iné úvery, ktoré musí splácať. Má teda za to, že žalobca hrubým spôsobom zanedbal jeho zákonné povinnosti uvedené v § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. Pri podrobnom skúmaní zmluvy je možné skonštatovať, že zmluva a jej prílohy obsahujú množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré navrhuje, aby súd vyhlásil ex offa v rozhodnutí samom, ktoré vydá v tejto veci. Z dôvodu právnej istoty namieta aj platnosť uzatvorenej zmluvy (vrátane premlčania nárokov voči nej z titulu bezdôvodného obohatenia). Podľa ustanovenia § 299 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku,

súd je ex offa povinný skúmať celú zmluvu vrátane príloh, a to aj napriek tomu, že žalobca výslovne uvedie, že si neuplatňuje peňažné plnenie z tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Uvedené sleduje cieľ, aby konajúci súd ex offa vo výroku rozhodnutia vo veci samej uviedol všetky neprijateľné zmluvné podmienky, tak ako to vo svojom rozhodnutí konštatoval SD EU vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhla, aby súd zrušil platobný rozkaz a vo veci samej rozhodol tak, že žalobu zamieta v celom rozsahu a zároveň navrhla, aby súd ex offa vyslovil všetky neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v zmluve a jej prílohách, ďalej aby vyslovil, že úver poskytnutý žalobcom z titulu zmluvy je bezúročný a bez poplatkov a zároveň, aby vyslovil, že žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 257 CSP z dôvodu zlej finančnej situácie žalovanej. V prípade, že by súd

SK-6Csp/11/2020

-5-

priznal hoci aj čiastočný nárok žalobcu voči žalovanej, požiadala žalovaná súd, aby jej tento prípadný nárok umožnil zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 10 eur mesačne a zároveň, aby v zmysle ustanovenia § 257 CSP nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania, nakoľko je toho času na rodičovskej dovolenke a manžel je invalidný dôchodca (majú dve maloleté deti) teda majú minimálne príjmy. V prípade, že by súd priznal trovy žalobcovi žiadala, aby aj tieto mohla splácať v mesačných splátkach vo výške 10 eur mesačne, ktoré by začala hradiť po úhrade hlavného záväzku, t. j. istiny s príslušenstvom.

5. Žalobca na výzvu súdu vo vyjadrení k odporu uviedol, že považuje odpor v celom rozsahu za nedôvodný. Žalovaná účelovo popiera skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vlastné tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Žalobca uviedol, že napriek neúčinnnej procesnej obrane žalovanej (§ 151 ods. 2 CSP) uvedie stanovisko k jednotlivým námietkam. Námietka premlčania vznesená zo strany žalovanej je neurčitá, keďže z nej vôbec nevyplýva, kedy malo dôjsť k údajnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku. Žalobca má za to, že mohol nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky uplatniť na príslušnom súde najskôr dňa 23.7.2019 (actio nata), t. j. nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Písomné oznámenie o predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej riadne zasielané na adresu jej trvalého pobytu, čo žalobca preukázal aj listinnými dôkaznými prostriedkami. Podľa žalobcom predloženého aktuálneho stavu úveru bola žalovaná pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace, keď neuhradila dohodnuté mesačné splátky za marec až jún 2019. Napokon, žalovaná bola listom žalobcu zo dňa 25.6.2019 vyzvaná na splatenie dlžnej časti úveru a osobitne upozornená na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Návrh na začatie konania bol na Okresný súd Banská Bystrica podaný dňa 10.12.2019, t. j. v trojročnej premlčacej lehote podľa OZ. K uplatneniu nároku žalobcu teda došlo včas. K RPMN poukázal žalobca na § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 24.5.2018, t. j. v čase uzavretia zmluvy (ďalej iba „ZoSÚ“). Žalobca naďalej trvá na tom, že RPMN je v zmluve o úvere uvedená v správnej výške. Žalovaná žiadnym spôsobom neuviedla, akým spôsobom vypočítala RPMN. Z uvedeného dôvodu nie je žalobca spôsobilý relevantne sa vyjadriť k úvahe žalovanej. Žalobca sa môže iba domnievať, že žalovaná použila na výpočet RPMN „internetovú kalkulačku“. Takýto postup nemožno považovať za legitímny a zákonný. Odhliadnuc od toho, že nie je jasné, ktorý nástroj mal byť pri výpočte použitý, akým spôsobom uvedený nástroj funguje a aký vzorec v danom výpočte využíva, už len zo vstupných údajov takýchto nástrojov vyplýva, že nie sú schopné vypočítať RPMN presne a môžu slúžiť maximálne ako pomôcka pre orientáciu spotrebiteľa pri výbere úveru. Vstupné údaje takýchto kalkulačiek totiž vo všeobecnosti vyžadujú iba minimum vstupných údajov ako výšku pôžičky, celkovú vrátenú sumu, dobu splácania úveru, prípadne výšku splátky. Naproti tomu zákonný vzorec na výpočet RPMN operuje s podstatne väčším množstvom údajov: $sum C_k (1 + X) na -tk = sum DI (1 + X) na -SI k=1 l=1$. Žalobca tiež uviedol význam symbolov. Iba dosadením kompletných a korektných údajov do vzorca je možné určiť RPMN, v tomto prípade 15,70 % tak, ako je to uvedené v zmluve o úvere. Pre úplnosť žalobca dodal, že v zmysle prílohy č. 2 písm. d) ZoSÚ sa výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desiatinné miesto. Pre ilustráciu zaslal údaje z nástroja zverejneného na portáli: <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>, podľa ktorého je RPMN vo výške 15,51 %. V tejto súvislosti zdôraznil, že v súlade s § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ sa za bezúročný a bez poplatkov považuje iba úver, pri ktorom je RPMN uvedená

SK-6Csp/11/2020

-6-

nesprávne v NEPROSPECH SPOTREBITEĽA. Keďže hodnota RPMN v zmluve je 15,70 % aj v danom prípade by bola RPMN uvedená vo výške, ktorá nie je spojená so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti (skutočná RPMN je výhodnejšia ako žalobcom deklarovaná). V zmluve o úvere je inter alia bližšie špecifikovaná výška, počet a platobný deň jednotlivých splátok, rovnako spôsob výpočtu celkových nákladov zmluvy o úvere, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti požadované právnu úpravou, ktorá bola platná a účinná v čase jej uzavretia, a to dokonca nad rámec vyžadovaný zákonom. V tejto súvislosti poukázal na záväzný rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. v. Klára Bíróová, C-42/15, podľa ktorého: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.“ Z obsahu žaloby a jej príloh jednoznačne vyplýva, že uplatnená istina vo výške 7 344,23 eura pozostáva zo súčtu nesplatennej istiny vo výške 6 928,64 eura (keďže žalovaná po vyhlásení predčasnej splatnosti neplnila svoj dlh ani len čiastočne, čo vyplýva aj z predloženého aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2019, výška istiny ostala rovnaká ako v deň vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), nesplateného riadneho úroku do vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 353,31 eura (úrok vo výške 353,31 eura je identifikovaný aj vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22.7.2019), nesplatených poplatkov za upomienky vo výške 36 eur, nesplateného poistného vo výške 26,28 eura. Uvedené zahrnutie položiek nesplatených úrokov a poplatkov do časti formulára „istina“ žalobca realizoval v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre uvedenie týchto vyčíslených nárokov. Paušálne a účelové rozporovanie výšky uplatnenej istiny, spočívajúce iba na "kategorickom nesúhlase" žalovanej, je v danom prípade neúčinné (§ 151 ods. 2 CSP). K realizovanému skúmaniu bonity žalovanej uviedol žalobca postup jednotlivých úkonov, vrátane jeho zistení, a to že príjem žiadateľky (žalovanej) bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne, banka (žalobca) žiadateľke akceptovala príjem vo výške 300 eur (deklarovaný príjem žiadateľky vo výške 440 eur nebol dopytom do Sociálnej poisťovne potvrdený), výdavky žiadateľky boli overené dopytom do úverového registra, podľa dát z EOS KSI nemala žiadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy, žiadateľka si uvádzala rodinný stav vydatá a 1 vyživované dieťa, finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 7 300 eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 121,47 eura + splátkou poistného vo výške 8,76 eura. K uvedeným skutočnostiam žalobca zároveň predložil súdu reporty zo SRBI (Spoločný register bankových informácií), EOS KSI (inkasnej spoločnosti) a Sociálnej poisťovne. Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovanej a reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení § 7 a 16 ZoSÚ. Žalovaná namietala, že žalobca si mal uplatniť svoje nároky voči poisťovni, ktorá daný úver poistila. S argumentáciou žalovanej sa nestotožnil, keďže žalovaná nijakým spôsobom nepreukázala splnenie poistných podmienok na vyplatenie poistného plnenia, ani realizáciu akýchkoľvek úkonov voči poisťovni. Za daných okolností je vecná reakcia na nepreukázané tvrdenia žalovanej objektívne nemožná. Vo vzťahu k domnelej neplatnosti úverovej zmluvy poukázal

SK-6Csp/11/2020

-7-

na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 5/2014, v ktorom zdôraznil, že jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej neplatnosť, preto nie je ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z čl. 1 Ústavy. Zároveň poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014. Keďže z obsahu podaného odporu nemožno jednoznačne identifikovať, ktoré zmluvné podmienky považuje žalovaná za neprijateľné, žalobca sa objektívne nemôže vecne vyjadriť k uvedenej námietke. Žalobca s návrhom žalovanej o možnosti povolenia splátok vo výške 10 eur mesačne nesúhlasil. Súd síce nie je expressis verbis normatívne limitovaný v možnosti uloženia peňažnej povinnosti v splátkach, nemôže však takto „zhovievavo“ rozhodovať bez ďalšieho. Súd je povinný náležite zdôvodniť, na základe akých skutočností umožnil

žalovanej pohľadávku splácať, aby bolo aj v tejto časti jeho rozhodnutie preskúmateľné. Presvedčivosť a dôvodnosť takéhoto postupu však nemôže vychádzať výlučne z tvrdení žalovanej, bez predloženia akýchkoľvek dôkazných prostriedkov a komplexného zohľadnenia skutkových a právnych okolností daného prípadu. Zákonodarcom vytvorený priestor pre sudcovskú úvahu nie je „bezbrehý“, ale vyžaduje, aby akýkoľvek procesný postup bol preskúmateľný a racionálne odôvodnený. Žalobca zároveň vyjadril súhlas s pokračovaním v konaní.

6. V písomnom vyjadrení zo dňa 7.10.2020 žalobca predložil súdu ďalšie dôkazné prostriedky, obsahom ktorých sú predpoklady a vstupné údaje pre výpočet RPMN, ktorá bola v čl. 2.2 zmluvy o úvere riadne uvedená vo výške 15,70 % p.a. Žalobca uviedol, že trvá na tom, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti potrebné na výpočet RPMN, vyžadované podľa ZoSÚ, ako aj smernice EP a Rady č. 2008/48/ES. K nekritickej favorizácii spotrebiteľa žalobca poukázal na recentné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.10.2018 č. k. 17Co/364/2017-151, zásadné závery nálezu pléna Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60, závery nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 4.2.2020 sp. zn. I. ÚS 332/2019, odlišné stanovisko bývalého sudcu ÚS SR JUDr. Rudolfa Tkáčika v uznesení zo dňa 20.9.2017 sp. zn. III. ÚS 572/2017 a odlišné stanovisko podpredsedu ÚS SR a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia NS SR JUDr. Milana Ľalíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp. zn. I. ÚS 547/2012. Vzhľadom na účelovú procesnú obranu žalovanej sa žalobca domáhal, aby ju súd osobitne posúdil aj cez prizmu dobrých mravov podľa § 3 ods. 1 OZ s analogickým poukazom na právne závery nálezu ÚS SR zo dňa 21.11.2017 sp. zn. III. ÚS 44/2017, publikovaného v prehľade vybraných rozhodnutí Ústavného súdu SR za obdobie I./2018 Senát III (vo vzťahu k uplatneniu práva v rozpore s dobrými mravmi na úkor protistrany). Žalobca tiež poukázal na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 8.11.2016 sp. zn. III. ÚS 2700/15. V daných súvislostiach by bolo podľa názoru žalobcu krajne nespravodlivé a iracionálne, ak by mala byť žalovaná dlžníčka výrazne ekonomicky a právne zvýhodnená iba v dôsledku formálnej aplikácie ZoSÚ a OZ, a to napriek dlhodobému porušeniu svojich zmluvných povinností. Protiprávny stav vyvolala žalovaná svojím nezodpovedným správaním, keď poskytnutý úver dlhodobo nesplácala riadne a včas. Žalobca bol preto nútený, po opakovanom zasielaní upomienok a neúspešných výziev na splatenie dlžných splátok, vrátane upozornenia žalovanej na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, žiadať o okamžité splatenie celého zostatku úveru v súlade s úverovou zmluvou a OP. Žalobca sa napokon odvolával aj na viaceré zásadné rozhodnutia Ústavného súdu SR, v zmysle ktorých sa
SK-6Csp/11/2020

-8-

všeobecným súdom vyčíta prílišný formalizmus pri výklade a aplikácii právnych predpisov, napr. nález ÚS SR zo dňa 31.8.2017 sp. zn. I. ÚS 155/2017, nález ÚS SR zo dňa 25.10.2017 sp. zn. III. ÚS 342/2017, uznesenie ÚS SR zo dňa 2.4.2009 sp. zn. IV. ÚS 110/2009. Vzhľadom na prezentované skutočnosti sa žalobca naďalej domáhal, aby súd žalobe vyhovel.

7. Uznesením č. k. 6Csp/11/2020-226 zo dňa 23.1.2023 súd pripustil zmenu na strane žalobcu z pôvodného žalobcu 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 31 340 890 na žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 podľa § 80 ods. 1, 2 CSP.

8. V písomnom vyjadrení zo dňa 20.7.2023 žalobca uviedol, že jeho právny predchodca poskytol žalovanej úver v sume 7 300 eur dňa 7.5.2018, čo preukázal predloženým výpisom z účtu, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou pravidelných mesačných splátok. Z dôvodu neplnenia platobných povinností žalovanej v zmysle úverovej zmluvy, jeho právny predchodca postupoval v súlade so zmluvou, ako aj v súlade so zákonom, a to ustanovením § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle ustanovenia § 565 OZ. Ako dôkaz predložil poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 25.6.2019, ktorou jeho predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok v sume 539,16 eura a upozornil žalovanú, že v prípade nezaplatenia pohľadávky z titulu nezaplatených splátok, bude oprávnený na zosplatnenie úveru. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.6.2019 zaslaná žalovanej do jej dispozičnej sféry doporučené dňa 26.6.2019 pod číslom zásielky RE650065178SK bola žalovanej riadne doručená dňa 28.6.2019, čo preukázal predloženým výstupom z doručovania listovej zásielky od Slovenskej pošty, a.s. Nakoľko žalovaná omeškané splátky nezaplatila, o čom žalobca predložil súdu výpis z účtu, jeho predchodca úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 22.7.2019. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22.7.2019 zaslaná žalovanej do jej dispozičnej sféry doporučené dňa

23.7.2019 pod číslom zásielky UC232575151SK sa vrátila odosielateľovi dňa 15.8.2019 s označením „adresát nezastihnutý“, t. j. z dôvodov na strane žalovanej, čo preukázal predloženým výstupom z doručovania listovej zásielky od Slovenskej pošty, a.s. Jeho právny predchodca tak postupoval plne v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 22.7.2019 a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 7 344,23 eura pozostávajúcej z nesplatenej istiny 6 928,64 eura, zmluvných úrokov 353,31 eura, poplatkov za upomienky 36 eur a poisťného 26,28 eura. Po vyhlásení predčasnej splatnosti do dnešného dňa nebolo na žalovanú pohľadávku prijaté žiadne plnenie. Žalovaná pohľadávka tak pozostáva z nesplatenej istiny 6 928,64 eura s príslušenstvom. Nárok uplatnený jeho predchodcom ku dňu podania žaloby predstavoval predčasne zosplatnený zostatok istiny úverovej pohľadávky v sume 6 928,64 eura s príslušenstvom, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 7 300 eur, plnením na istinu úveru v sume 371,36 eura počas trvania úverového vzťahu. Predmetom žaloby je aj zmluvný úrok v sume 353,31 eura v súlade s R 5/2021 do vyhlásenia predčasnej splatnosti, poplatky za upomienky v sume 36 eur a neuhradené poisťné v sume 26,28 eura. Žalobca tiež uviedol, že si uplatňuje aj nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. z nesplatenej istiny od 23.7.2019 do zaplatenia. Žalobca súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2022 s identifikáciou postúpenej žalovanej pohľadávky za účelom preukázania jeho aktívnej legitímácie v tomto spore. Splnenie notifikačnej povinnosti jeho predchodcom preukazoval predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 9.11.2022. Nakoľko sa jedná o bankovú pohľadávku, predložil aj výzvu banky zo dňa 22.7.2019 na zaplatenie dlžného
SK-6Csp/11/2020

-9-

zostatku úveru, ktorá bola žalovanej zasielaná doporučené. Jeho predchodca vyzýval žalovanú na plnenie aj predžalobnou výzvou zo dňa 28.11.2019, ktorá bola žalovanej zaslaná dňa 29.11.2019 doporučené pod číslom zásielky RE761337118SK, čo preukazoval predloženým poštovým podacím hárkom zo Slovenskej pošty, a.s. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky na plnenie zo dňa 22.7.2019 a predžalobnej výzve zaslanej dňa 28.11.2019 bola viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho splatného dlhu voči banke, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách, ku ktorému došlo dňa 3.10.2022, t. j. po 90 dňovom omeškaní od výzvy na plnenie. Predmetným úverom došlo k refinancovaniu pôvodných záväzkov žalovanej, čo vyplýva z úverovej zmluvy. Z uvedeného dôvodu sa v zmysle ustanovenia § 1 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z. z. na dotknutú zmluvu o úvere nevzťahovalo ustanovenie § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o preverovaní bonity pred poskytnutím úveru. Napriek tomu, jeho predchodca postupoval v súlade s ustanovením § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. a pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovanej, a to preverení príjmov žalovanej z externého zdroja v Sociálnej poisťovni, výsledkom ktorého bolo zistenie výšky príjmu na úrovni minimálne 330 eur mesačne. Výstup z preverenia v Sociálnej poisťovni je prílohou podania. Právny predchodca žalobcu zároveň preveril aj úverovú záťaž žalovanej dopytom do Spoločného registra bankových informácií, z ktorého výstup ako dôkaz súdu predložil spolu s týmto podaním. Žalovaná v žiadosti uvádzala: rodinný stav: vydatá, 1 vyživované dieťa. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 7 300 eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 121,47 eura + poisťné 8,76 eura. Žalobca má za to, že jeho právny predchodca konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Námetka žalovanej ohľadom neuvedenia všetkých predpokladov pre výpočet RPMN je v celom rozsahu nedôvodná. RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. RPMN je v zmluve vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Podporne predložil aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 7Cdo/183/2020 k otázke predpokladov pre výpočet RPMN. Vzhľadom na to, že žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradila, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi, písomnými vyjadreniami jeho predchodcu, jeho ústnymi prednesmi a týmto vyjadrením trvá v plnom rozsahu.

9. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 24.7.2023 uviedol, že zotrváva na všetkom, čo bolo doposiaľ z jej strany uvedené. Vzhľadom na to, že došlo k zmene na strane žalobcu vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie.

10. V písomnom vyjadrení zo dňa 19.3.2024 žalovaná uviedla, že žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou nevyhnutnou na to, aby mohol vystupovať v predmetnom spore na strane žalobcu. Z dôvodu viacerých pochybení zo strany E. F., G., resp. 365.bank, a.s. (ďalej len „právny predchodcu

žalobcu“ alebo „veriteľ“) nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z veriteľa na žalobcu v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ). K vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a platnému postúpeniu pohľadávky z veriteľa na žalobcu nemohlo dôjsť z minimálne troch súčasne existujúcich pochybení zo strany veriteľa. Právny predchodca žalobcu nepostupoval pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou, keďže nesplnil povinnosť uloženú mu zákonom v ustanovení § 7 ods. 1 ZoSÚ. Toto tvrdenie je potvrdené

SK-6Csp/11/2020

-10-

listinami, ktoré žalobca resp. jeho právny predchodca priložil k jeho vyjadreniu (dátum vyhotovenia vyjadrenia žalobcu nie je možné z formulára zistiť). Súdu dala do pozornosti hlavne listinu označenú ako „Dáta dopytu“, z ktorej vyplýva, že v čase, keď žalovanej právny predchodca žalobcu poskytol predmetný úver, mala uzatvorené ďalšie dva úverové vzťahy s mesačnou splátkou 92 eur a v druhom prípade šlo o kreditnú kartu bez určenia výšky mesačnej splátky. Zo zoznamu žiadostí na 4. strane tejto listiny vyplýva, že do 7.5.2018, čo je deň uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1813328844, boli odmietnuté žiadosti žalovanej o spotrebný úver vo výške od 2 000 eur do 7 000 eur spolu 6x. Z 2. strany tejto listiny vyplýva, že „CB Skóre“ žalovanej je na stupnici od A do M, kde A je najhoršie a M najlepšie skóre, na písmene C, čo je hodnotené ako Zlé skóre. Jedným z faktorov zlého CB Skóre bolo „Zmluvy s nevyhovujúcim stavom plnenia za posledných 18 mesiacov“ a druhým faktorom bolo „Vysoký podiel celkovej zostávajúcej čiastky k celkovej financovanej čiastke“. Napriek týmto informáciám, ktorými právny predchodca žalobcu disponoval, poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 7 300 eur, s výškou mesačnej splátky 130,23 eura. Právny predchodca žalobcu postupoval pri poskytovaní úveru čisto formálne, kedy síce nahliadol do databáz za účelom overenia schopnosti žalovanej splácať úver, avšak takto získané informácie nevyhodnotil správne, teda nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver okrem prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný zohľadniť aj príjmy, výdavky a rodinný stav spotrebiteľa. Tieto skutočnosti je veriteľ povinný zisťovať od spotrebiteľa, ktorý je povinný pravdivo uviesť požadované údaje, avšak veriteľ sa nemôže obmedziť len na tvrdenia uvádzané spotrebiteľom, je povinný spotrebiteľom uvedené údaje náležite overiť. Či došlo k relevantnému overeniu príjmov, výdavkov a rodinného stavu žalovanej, žalobca nepreukázal. Zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k hrubému porušeniu povinnosti postupovať pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou, preto nemohlo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (prvá veta § 11 ods. 2 ZoSÚ) a navyše predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov (druhá veta § 11 ods. 2 ZoSÚ). V tomto smere žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20CoCsp/20/2020 zo dňa 23.9.2020, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Keďže veriteľ nekonal pri uzatváraní spotrebiteľského úveru s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, nemohol vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ktorý je predmetom tohto konania a preto neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky z veriteľa na žalobcu. Na platné postúpenie pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ sa vyžaduje kumulatívne splnenie podmienky podľa písm. a) aj podľa písm. b), čo v danom prípade nebolo splnené. Žalovaná tiež namietala platnosť právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Výzva na úhradu dlžnej sumy z 22.7.2019 neobsahuje informáciu, na základe ktorých konkrétnych ustanovení spotrebiteľskej zmluvy došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, ani informáciu, nezaplatením ktorej splátky boli splnené predpoklady na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Od splatnosti takejto splátky totižto začína plynúť premičacia doba a táto skutočnosť je pre obranu v súdnom konaní veľmi dôležitá. Právny úkon neobsahujúci informáciu nezaplatením ktorej splátky boli splnené predpoklady na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je potrebné považovať za neurčitý, nejasný, vyvolávajúci otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Na podporu svojich tvrdení o neplatnosti takéhoto právneho úkonu poukázala na bod 27 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7CoCsp/14/2021 zo dňa

SK-6Csp/11/2020

-11-

29.11.2021, na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2CoCsp/30/2021 zo dňa 19.1.2022. Výzvou na úhradu dlžnej sumy z 22.7.2019 nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Žalobca

taktiež nepreukázal splnenie podmienky uvedenej v § 53 ods. 9 OZ. Zo žalobcom predloženého dokladu, ktorým preukazuje postupnosť putovania zásielky s podacím číslom RE650065178SK sa nedá žiadnym spôsobom zistiť, že zásielka s podacím číslom H. obsahovala Upozornenie – Výzvu na splatenie dlžnej čiastky úveru z 25.6.2019. Žalovaná nemá vedomosť o tom, že Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej čiastky úveru z 25.6.2019 jej bolo doručené. Keďže žalobca nepreukázal doručenie upovedomenia, v ktorom upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nemohlo dôjsť k predčasnému vyhláseniu splatnosti spotrebiteľského úveru a preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Na strane žalobcu tak nie je daná aktívna vecná legitímácia a preto navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V prípade úspechu si uplatnila právo na náhradu trov konania.

11. V písomnom vyjadrení zo dňa 27.3.2024 žalobca uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení, ústnych prednesov a predložených dôkazov. K podaniu žalovanej zo dňa 19.3.2024 v stručnosti uviedol, že je pravdou, že pred poskytnutím úveru mala žalovaná 2 aktívne úverové záväzky, jeden splátkový úver so splátkou v sume 92 eur mesačne a jednu kreditnú kartu. Oba záväzky však boli predmetom refinancovania, na základe v spore predloženej úverovej zmluvy, čo preukazuje čl. 2.3. zmluvy o úvere, konkrétne sa jedná o refinancovanie splátkového úveru v E. F. s označením Lepšia splátka v sume 5 839,14 eura a kreditnej karty v I. I., G. v sume 75 eur. Z dôvodu refinancovania týchto záväzkov, tieto neboli zohľadnené ako výdavky na strane žalovanej, nakoľko refinancovaním zanikli. Žalobca má za to, že jeho právny predchodca postupoval v súlade s ustanovením § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovanej, a to preverení príjmov žalovanej a jej výdavkov. Právnym predchodcom žalobcu je banka, ktorá je štandardnou úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi (bankové povolenie). Činnosť jeho predchodcu podlieha podľa § 6 a nasl. zákona o bankách sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy. Právny predchodca žalobcu preukázateľne konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou v zmysle zákonnej požiadavky posúdil výšku príjmov a výšku výdavkov z externých zdrojov, účel a dobu, na ktorú sa úver poskytuje. Nakoľko právny predchodca konal s odbornou starostlivosťou vyžadujúcou zákonom platným a účinným v čase pred poskytnutím úveru žalovanej, týmto je podľa žalobcu vylúčená sankcia v podobe zákazu predčasného zosplatnenia úveru v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto spore. Tvrdenie žalovanej, že zosplatňujúca výzva je neplatným úkonom pre jej neurčitosť, nemá oporu v práve. Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu. Podporne odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 5CoCsp/62/2022 (odsek 19 odôvodnenia), na rozhodnutie Krajského súdu Nitra pod sp. zn. 12CoCsp/25/2021 (odsek 9 SK-6Csp/11/2020 -12-

odôvodnenia), ako aj rozhodnutie Krajského súdu Žilina pod sp. zn. 7CoCsp/4/2023 (odsek 9 odôvodnenia). Pri výzve na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zákon v ustanovení § 565 OZ jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže veriteľ splatnosť vyhlásiť, inak by bolo vyhlásenie splatnosti neplatné. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 242/07, Nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I.ÚS 640/2014). Vo veci bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú dňa 25.6.2019 v súlade s § 53 ods. 9 OZ uhradiť sumu 539,16 eura titulom omeškaných splátok úveru s tým, že v opačnom prípade je oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť, ku ktorej došlo dňa 22.7.2019, čo jeho predchodca oznámil žalovanej listom zo dňa 22.7.2019 so zostatkom úveru vrátane príslušenstva 7 344,23 eura. Právny predchodca žalobcu postupoval plne v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení s ustanovením § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 22.7.2019. Tvrdenie žalovanej, že v spore nebolo preukázané doručenie upozornenia na zosplatnenie vo forme výzvy zo dňa 25.6.2019 je v rozpore s obsahom spisu. Navyiac táto skutočnosť nebola od počiatku sporu spornou skutočnosťou, jedná sa tak o špekulatívne tvrdenie

žalovanej. Žalobca preukázal existenciu výzvy pred zosplatnením, preukázal podacím hárkom, že jeho predchodca túto výzvu doručoval do dispozičnej sféry žalovanej a zároveň výstupom z doručovania zásielok zo Slovenskej pošty, a.s. preukázal jej doručenie adresátovi, teda žalovanej uvedenej na podacom hárku č. EPH166349562, pod č. zásielky RE650065178SK dňa 28.6.2019. Z logických a časových súvislostí, najmä s poukazom na fakt, že žalovaná nerozporovala doručenie upozornenia zo dňa 25.6.2019 vyplýva, že zásielka obsahujúca upozornenie na zosplatnenie bola žalovanej riadne doručená. Žalobca navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Vzhľadom na to, že žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi do dnešného dňa neuhradila, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trvá v plnom rozsahu. Pre prípad, že žalovaná uzná ním uplatnený nárok, s poukazom na ustanovenie § 282 CSP navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie nároku.

12. Na nariadené pojednávanie dňa 28.3.2024 sa nedostavil žalobca a jeho právny zástupca, ktorý sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 27.3.2024 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. V ospravedlnení uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe žaloby predložili dokumenty ich právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovanej bol ich právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď bolo zisťované prípadné nesplácanie/omeškanie so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Je zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola ich právnym predchodcom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná a jej právny zástupca, ktorý sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 27.3.2024 a vyjadril súhlas s tým, aby súd prejednal vec v jeho neprítomnosti. Uviedol, že zotráva na svojej argumentácii zo dňa 19.3.2024. V zmysle § 180 CSP súd spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán.

SK-6Csp/11/2020

-13-

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 1813328844 zo dňa 7.5.2018, predžalobnou upomienkou zo dňa 25.6.2019, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.7.2019, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.4.2022.

Súd právne uzatvára:

14. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvnú dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ZoSÚ). Tento právny predpis v § 1 ods. 2 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru alebo odloženej platby obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa

SK-6Csp/11/2020

-14-

zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

25. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,
SK-6Csp/11/2020

-15-

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

w) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

y) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 9 ods. 9 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky

SK-6Csp/11/2020

-16-

alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) l), s), z) a aa),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

30. Okruh strán sporu určuje žalobca. Jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby je aj to, aby stranami boli všetky vecne legitimované osoby. Všeobecne sa pod vecnou legitimáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Procesnú zodpovednosť za označenie strán v žalobe vždy nesie žalobca v tom zmysle, že nedostatočné označenie vecne legitimovaných strán znamená zamietnutie žaloby.

31. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych noriem, ktoré upravujú právne predpisy spotrebiteľského charakteru. V konaní nebolo sporné, že spoločnosť 365.bank a.s. (predtým Poštová banka, a.s.) uzatvorila ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou dňa 7.5.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1813328844, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 7 300 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 95 mesačných splátkach v sume 121,47 eura a 96. mesačnou splátkou vo výške 129,99 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 12 501,84 eura s termínom prvej splátky 25.6.2018 a termínom konečnej splatnosti dňa 25.5.2026. Z predžalobnej upomienky zo dňa 25.6.2019 mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 539,16 eura a to do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Upozornil žalovanú, že ak nedôjde k úhrade uvedenej splátky, úver zosplatní. Z podacieho hárku č. EPH166349562, pod č. zásielky RE650065178SK a z doručky RE650065178SK mal súd za preukázané, že

SK-6Csp/11/2020
-17-

predmetná výzva bola dňa 28.6.2019 doručená žalovanej. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.7.2019 je zrejmé, že žalovaná riadne a včas neuhradila dlžné splátky a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil dlh z úverovej zmluvy č. 1813328844 za splatný v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 7 344,23 eura, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia až do jej úplného zaplatenia. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 22.7.2019 zaslaná žalovanej do jej dispozičnej sféry doporučené dňa 23.7.2019 pod číslom zásielky UC232575151SK sa vrátila odosielateľovi dňa 15.8.2019 s označením „adresát nezastihnutý“. V priebehu konania uznesením č. k. 6Csp/11/2020-226 zo dňa 23.1.2023 súd pripustil zmenu z pôvodného žalobcu 365. bank, a.s. na žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2022 zo dňa 3.10.2022. Splnenie notifikačnej povinnosti jeho predchodcom preukazoval predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 9.11.2022 (bez doručky).

32. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou aktívnej vecnej legitimácie žalobcu vznesenou zo strany žalovanej, pričom súd podotýka, že otázku vecnej legitimácie strán v každom konaní posudzuje aj ex off, t. j. aj keď ju nikto nenamieta. V danom prípade došlo zo strany pôvodného žalobcu k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v rozpore s citovaným ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie

spotrebiteľského úveru. Súd mal jednoznačne za preukázané, že ešte spoločnosť 365.bank, a.s., ktorá žalovanej poskytla úver, si nespĺnila povinnosť, ktorú jej ukladal § 7 ods. 1 ZoSÚ, a to s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Bolo na žalobcovi preukázať, akým spôsobom bola skúmaná bonita žalovanej. Aj keď žalobca tvrdí vo vyjadreniach, že pri posudzovaní bonity žalovanej bol jeho právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď bolo zisťované prípadné nesplácanie/omeškanie so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov, toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Z listiny označenej ako „Dáta dopytu“ vyplýva, že v čase, keď žalovanej právny predchodca žalobcu poskytol predmetný úver, mala uzatvorené ďalšie dva úverové vzťahy s mesačnou splátkou 92 eur a v druhom prípade šlo o kreditnú kartu bez určenia výšky mesačnej splátky. Žalobca uviedol, že oba záväzky boli predmetom refinancovania, na základe v spore predloženej úverovej zmluvy, čo preukazuje čl. 2.3. zmluvy o úvere, konkrétne sa jedná o refinancovanie splátkového úveru v Poštovej banke s označením Lepšia splátka v sume 5 839,14 eura a kreditnej karty v I. I., G. v sume 75 eur. Z dôvodu refinancovania týchto záväzkov, tieto neboli zohľadnené ako výdavky na strane žalovanej, nakoľko refinancovaním zanikli. Takéto reťazenie úverov (úver za účelom splatenia ďalšieho úveru) je skôr ukážkovým príkladom a výsledkom obchodnej politiky a nekalých praktík žalobcu. Pre vylúčenie aplikácie ust. § 7 v tejto veci z dôvodu ustanovenia § 1 ods. 6 ZoSÚ je však potrebné uniesť dôkazné bremeno k splneniu zákonných podmienok podľa tohto ustanovenia (napríklad predložením pôvodnej úverovej zmluvy, ktorá nemá horšie podmienky splácania ako nová uzavretá). Samotné označenie pôvodnej úverovej zmluvy s uvedením zostatku úveru v novej úverovej zmluve rozhodne nepostačuje. Zo zoznamu žiadostí na 4. strane tejto listiny vyplýva, že do 7.5.2018, čo je deň uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1813328844, boli odmietnuté žiadosti žalovanej o spotrebný úver vo výške od 2 000 eur do 7 000 eur spolu šesťkrát. Z druhej strany

SK-6Csp/11/2020

-18-

tejto listiny vyplýva, že „CB Skóre“ žalovanej je na stupnici od A do M, kde A je najhoršie a M najlepšie skóre, na písmene C, čo je hodnotené ako Zlé skóre. Jedným z faktorov zlého CB Skóre bolo „Zmluvy s nevyhovujúcim stavom plnenia za posledných 18 mesiacov“ a druhým faktorom bolo „Vysoký podiel celkovej zostávajúcej čiastky k celkovej financovanej čiastke“. Napriek týmto informáciám, ktorými právny predchodca žalobcu disponoval, poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 7 300 eur, s výškou mesačnej splátky 130,23 eura. Právny predchodca žalobcu postupoval pri poskytovaní úveru čisto formálne, kedy síce nahliadol do databáz za účelom overenia schopnosti žalovanej splácať úver, avšak takto získané informácie nevyhodnotil správne, teda nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver okrem prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný zohľadniť aj príjmy, výdavky a rodinný stav spotrebiteľa. Tieto skutočnosti je veriteľ povinný zisťovať od spotrebiteľa, ktorý je povinný pravdivo uviesť požadované údaje, avšak veriteľ sa nemôže obmedziť len na tvrdenia uvádzané spotrebiteľom, je povinný spotrebiteľom uvedené údaje náležite overiť. Či došlo k relevantnému overeniu príjmov, výdavkov a rodinného stavu žalovanej, žalobca nepreukázal. Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, ide teda o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ musí pritom posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda nielen jeho príjmy, ale aj výdavky. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženéj dodávateľovi posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k hrubému porušeniu povinnosti postupovať pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odbornou starostlivosťou, preto nemohlo dôjsť k vyhláseniu

predčasnej splatnosti úveru. Z uvedeného je zrejmé, že právny predchodca žalobcu pred vstupom do zmluvného vzťahu so žalovanou jej bonitu náležite neskúmal. Pre naplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 121/2010 Z. z. nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa bez náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti. Už samotná terminológia zákona naznačuje, že veriteľ je povinný posúdiť platobnú schopnosť spotrebiteľa, teda nie len mechanicky zistiť informácie o sociálnych a majetkových pomeroch, ale zistené a overené informácie následne aj vyhodnotiť. Konanie žalobcu ako veriteľa nemožno preto vyhodnotiť inak ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou

SK-6Csp/11/2020

-19-

starostlivosťou schopnosť žalovanej úver splácať. Na strane veriteľa ide o nezodpovedný prístup bez odbornej starostlivosti, ktorý nemôže zostať bez povšimnutia a takémuto konaniu nemožno priznať súdnu ochranu. Dôsledkom podcenenia skúmania bonity nie je neplatnosť zmluvy, ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Z tohto dôvodu právny predchodca žalobcu nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto jeho právny úkon o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je neplatný. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. pohľadávky, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a preto žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko neplatná je aj zmluva o postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu je vždy dôvodom na zamietnutie žaloby. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

33. Po zistení, že k postúpeniu pohľadávky na žalobcu nedošlo platne, súd sa nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Úspešnej žalovanej priznal proti žalobcovi vo výroku II. rozsudku náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté podľa citovaného ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.